

Svar (25/3 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Spørgsmålet forstås således, at der ønskes en redegørelse for fordelingen af kompensationen via det generelle statstilskud til kommunerne for den ændring af planloven, som Folketinget vedtog i maj 2002, hvorefter kommunerne pr. 1. september 2002 fik tilført de hidtidige amtskommunale afgørelser, så kommunerne nu varetager alle landzonesager.

I henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner yder staten årligt et tilskud til kommunerne. For 2003 udgør det samlede statstilskud til kommunerne 24.219,8 mio. kr.

Statstilskuddet reguleres årligt for blandt andet ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne og for ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes virksomhed i henhold til Det Udvidede Totalbalanceprincip.

Kompensationsbeløbet for de enkelte ændringer fremgår af bilag til det årlige bloktilskudsaktstykke, der forelægges Folketingets Finansudvalg hvert år i juni måned. I det konkrete tilfælde er der overført 7,1 mio. kr. for 2002 og 22 mio. kr. for 2003 og årene fremover fra det amtskommunale til det primærkommunale statstilskud som kompensation for ændringen af planloven.

Det samlede statstilskud fordeles i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag. Metoden indebærer, at der i forbindelse med opgaveændringer kan opstå situationer, hvor en kommune ikke kompenseres fuldt ud svarende til den faktiske udgift, kommunen skal afholde efter opgaveændringen. Når denne metode alligevel anvendes skyldes det en forudsætning om, at den ulighed, der kan opstå i forbindelse med enkelt-sager, i et lidt bredere og længere perspektiv vil blive udlignet mellem kommunerne. Det vil således være sådan, at den enkelte kommune i det ene tilfælde vinder lidt og i et andet tilfælde taber lidt ved fordelingen af statstilskuddet ud fra beskatningsgrundlaget.

Det bemærkes endvidere, at en stigning i de kommunale udgifter som følge af opgaveændring vil føre til en øget udligning kommunerne imellem.

Spm. nr. S 2426

Til socialministeren (13/3 03) af:

Pia Kristensen (DF):

»Vil ministeren kommentere oplysningerne om, at amterne svigter sin opgave med at hjælpe børnene, når en psykisk syg far eller mor bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling?«

Begrundelse

Ifølge et nyhedsindslag bragt i Radioavisen den 13. marts 2003, fremgik det, at ikke alle amter har planer for, hvordan børn af psykisk syge forældre skal hjælpes.

Spørgeren mener, at der er tale om et uacceptabelt svigt over for disse børn, og mener endvidere, at amterne skal pålægges at leve op til deres ansvar, så børnene hjælpes samtidig med den pågældende forældres indlæggelse.

På den baggrund er spørgeren interesseret i ministerens kommentar til problemstillingen.

Svar (26/3 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Der er ingen tvivl om, at børn af psykisk syge forældre har brug for særlig opmærksomhed. Og der har også gennem de senere år været fokus på disse børn og unge.

Det er dog min opfattelse, at der stadigvæk er mange, som ikke får den nødvendige opmærksomhed og støtte, hvilket også fremgik af indslaget i radioavisen.

Der skal gøres noget for disse børn og unge og jeg er helt enig i, at det er et uacceptabelt svigt overfor disse børn og unge hvis ikke amterne lever op til deres ansvar.

Det er og bliver et problem hvis ikke der bliver samspillet mellem de forskellige myndigheder, som henholdsvis har kontakt til/hjælper de voksne psykiske syge og de myndigheder, der kan gå ind og hjælpe børnene.

Det er nødvendigt med en yderligere forstærket og målrettet indsats, f.eks. med faste »spørg til børnene-rutiner« i voksenpsykiatriens forskellige tilbud.

Jeg ved at der i de senere år er iværksat forskellige lokale initiativer, men der mangler overblik over disse initiativer og deres resultater.

Jeg synes det er vigtigt, at vi får samlet op på de erfaringer, der er blevet gjort rundt omkring